

խարէութիւնը հաստատելու համար մարել տուաւ այն կանթեղը զոր վառած էր երկնքի լոյսը, բայց խսկոյն դարձեալ վառեցաւ կանթեղը. երկրորդ և երրորդ անգամ մարել տուաւ կանթեղը, և ամէն անգամ ալ ինքն իրեն վառեցաւ: Այն ատեն Սուլթանը շփոթելով մարգարէական ուրախութեամբ մը ըսաւ. «այ՛ո, խսկոյն պիտի մեռնիմ, կամ պիտի կորսնցնեմ երուսաղէմը»: Սալահէտտին մեռաւ նոյն մեծ պահոց մէջ (D. Cr. էջ 497):

18.— Ս. Գերեզմանի քանարին փայտե առաստաղին շինութեան աւանդութիւնը (Թ. դար). — Թ. դարուն կը վերաբերի փայտէ առաստաղով մը Քրիստոսի Ս. Գերեզմանին բոլորակին կամ կիսաշրջանակին ծածկուելը՝ որ տեւեց մինչև 1870: Եւտիքիոսի Տարեգիրքը այս մասին կը հաղորդէ գեղեցիկ աւանդութիւն մը: Թովմաս պատրիարքը (813-821) ծրագրած էր փայտէ շինուած քով խիստ նշանաւոր ձեռնարկ մը զոր խորհած էր պատահաբար, և որուն գաղափարը կ'ենթադրուի թէ երազով մը իրեն յայտնուած էր: Ան իր երազին մէջ կը տեսնէր քառասուն պատկերները զոր կը նկատէր իբր մարտիրոսներ որ կուգային Ս. Գերեզմանի մէկ կողմի բակէն: Այս տարօրինակ պատկերները բարձրանալով բոլորակ պատին՝ կը տարածեն միջոցին վերայ իրենց թևերը և մարմինները, կարծես թէ նման կարիզուհիներուն (caryatides) կը կրէին կեդրոնական բոլորակ պսակ մը եւ կը կազմէին զմբեթաշէն տանիքի մը տարածութեան ծիրը: Քունէն արթննալով իմաստուն պատրիարքը համոզուեցաւ իր երազին մէջ տեսնուած կարևոր թելադրութեան և ընդ փոյթ հրամայեց կիպրոսէն բերել տալ քառասուն ծառի մեծ